

בשולי החוברת

השאלות החמורות ששואל יעקב לשצינסקי, אגב עיונו בספרות היהודית של ברית-המועצות, העסיקו לא אחת בדור האחרון את לב התרד לגורל ישראל, ולגורלו של הקיבוץ החיוני המושרש ביותר בין קיבוצי היהודים. לפני יותר מעשרים שנה סיפר ב. כצנלסון ב„דבר“ על ויכוח שנגול בדפי „יונגע גווארדיע“ (עתונו הרשמי של הנוער הקומוניסטי היהודי באוקראינה בימים ההם), והשאלה: „מדוע אין הנוער שלנו קורא ספרות אידיש?“ או כתב ב. כ.: „ואף על פי שהשאלה נשאלת בבית-המדרש של אוכלי-עברית מושבעים, של בני היבטקציה — הריני מאזין לה בהקשבה גמורה. יודע אני כי לא גורלה של העתונות היבטקציונית הולך ונחתך כאן, אלא יחסו של דור בא ביהדות הרוסית למלה היהודית, קשריו לאות היהודית, לאותו מועט שנשתייר לו, לאחר שגורו פליה על העברית.“ (כתבים ב. כצנלסון, כרך שלישי, ע' 315) סימני ההתפוררות הפכו מאז כתב ב. כ. את דבריו לתהליך אשר שינה את פניה ומצץ לשדה של היהדות הרוסית, כך נתגלגלו הדברים עד שהגענו מן השאלה „מדוע אין הנוער שלנו קורא ספרות אידיש?“ עד שאלות כגון „מדוע אין הסופר היהודי כותב כיהודי?“ וכן „העדיין יש חיים יהודיים ליהודי רוסיה כל עיקר?“

רשימתו של ש. יבנאלי היא מכתב שנשלח לחברינו העושים והמעשים במגביית ההסתדרות באמריקה, אנו רואים ענין לתת לפני קוראינו סקירה ממצה זו על התרקמותה ותפקידיה של הברת העובדים דוקא בשעה זו שצד זה של הווית ההסתדרות מתבלט בהשיבותו ותובע בירורו. הברת העובדים מרכוז כיום כאלף אגודות שיתופיות, ובכללן משקי העובדים, הקואופרטיבים היצרנים, אגודות השיכון, קופות מלוח חסכון, קופת תגמולים ופנסיה, וכן כל החברות המוסדות המשקיים של ההסתדרות. לפי החלטות הועידה השניה של ההסתדרות, שהקימה את הברת העובדים, תפקידיה הוא „ארגון, פיתוח ההגברת הפעולה הכל-כלית של כלל הפועלים בכל ענפי ההתישבות והעבודה בכפר ובעיר — על יסוד עזרה הדדית“. מטרת „הברת העובדים“ לפי חוקתה היא „לאחד על יסודות שיתופיים את הפועלים העברים בארץ-ישראל בכל מקצועות העבודה“. „מולד“ יוסיף להקצות מקום לבירור שאלותיה של הברת העובדים.

ת. ס. אָליט, אשר זה לא כבר מלאו לו ששים שנה, ושקיבל את פרס נובל לפני כמה ימים, מחזק גדול השירה האנגלית החדשה. אמריקני מלידה, עזב את ארצות-הברית ונתאזרה באנגליה. ביצורו שירתו הם, מצד החוכן, בבואה להתפוררות המוסרית, לעיפות ולציניות, שבעקבות מלחמת-העולם הראשונה. מצד הצורה הם גרמיים ומדויקים, קשים ומרהיבים. ביצירתו המאוחרת, משנות השלושים ואילך, מורגש שינוי ניכר בהלך-הנפש. את מקום הלעג והנהייליוז יורשת ענוות-רוח ואף דתיות כמסה. מלבד שירתה, המעטה בכמות, פירסם אָליט כמה ספרי בקורת. „השיר והשרו“ הוא קטע מספרו על „שימוש השירה ושימוש הבקורת“. „פורצי הדרך“ למנחם תלמי הוא חלק מריפורטו' מקיף יותר שיצא בקרוב על ידי מחלקת התרבות של הצבא.

תיקונים: בחוברת זו, עמ' 95 שורה 10 מלמטה צ"ל החל (ולא הכל); עמוד 106 שורה 11 צ"ל רצונך וישב על ירך.

בחוברת 6, עמוד 324, שורה 15, צריך להיות פועלי ציון במקום הפועל הצעיר.

למנויים ולקוראים

מינהלת „מולד“ מכינה כריכת-כד נאה לכרך א' של „מולד“ שנסתיים בחוברת ספטמבר. המנויים והקוראים הרוצים בכריכה, מתבקשים להמציא את החוברות למינהלה, רחוב יהודה הלוי 40, עד 15 בדצמבר. כתובת המינהלה, וכן הכתובת למשלוח חומר למערכת, היא, עד להודעה חדשה, רחוב יהודה הלוי 40.